

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า

โรคปากแหว่งที่มีหรือไม่มีเพดานโหว่ร่วมด้วย มีแบบแผนการถ่ายทอดทางพันธุกรรมเข้าได้กับ multifactorial คือมีอัตราเสี่ยงของการเกิดโรคในญาติของผู้ป่วยสูงกว่าอัตราเสี่ยงของการเกิดโรคในประชากรทั่วไป โดย first degree relatives มีอัตราเสี่ยงของการเกิดซ้ำ 2.35% สูงกว่าประชากรทั่วไป 21 เท่า ส่วน second degree relatives มีอัตราเสี่ยงของการเกิดซ้ำ 0.58% สูงกว่าประชากรทั่วไป 5 เท่า และ first degree relatives มีอัตราเสี่ยงของการเกิดซ้ำสูงกว่า second degree relatives ถึง 4 เท่า ผลการศึกษาดังกล่าวได้ผลเช่นเดียวกับงานวิจัยที่มีผู้ทำการศึกษาไว้ก่อนหน้านี้

ส่วนแบบแผนการถ่ายทอดทางพันธุกรรมของโรคเพดานโหว่ จากการศึกษาในครั้งนี้ไม่เข้ากับแบบแผนการถ่ายทอดทางพันธุกรรมแบบใดๆ การตรวจไม่พบ first degree relatives ที่เป็นโรค ทำให้ไม่เข้ากับการถ่ายทอดแบบ multifactorial ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยที่เคยมีผู้ทำการศึกษาไว้ก่อนหน้านี้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มผู้ป่วยเพดานโหว่ในการศึกษามีจำนวนน้อย อย่างไรก็ตาม อัตราเสี่ยงของการเกิดซ้ำใน second degree relatives เท่ากับ 0.70% ซึ่งสูงกว่าประชากรทั่วไป 17.5 เท่า การมี familial aggregation นี้แสดงว่า พันธุกรรมอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคเพดานโหว่

การศึกษาระยะห่างระหว่างอายุผู้ป่วยกับพี่คนก่อนหน้า ทั้งในกลุ่มผู้ป่วยปากแหว่งและกลุ่มผู้ป่วยเพดานโหว่ พบว่ามีค่ามากกว่าระยะห่างระหว่างอายุพี่น้องของผู้ป่วยที่ไม่เป็นโรคเทียบกับพี่คนก่อนหน้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) สรุปได้ว่าระยะห่างของการมีบุตรมีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคปากแหว่งเพดานโหว่

ส่วนอายุของมารดาผู้ป่วยทั้งในกลุ่มผู้ป่วยปากแหว่งและกลุ่มผู้ป่วยเพดานโหว่นั้น พบว่าไม่แตกต่างจากอายุมารดาเฉลี่ยของประเทศไทย

สัดส่วนของผู้ป่วย syndromic cleft lip and palate ที่พบในการศึกษานี้ น่าจะน้อยกว่าความเป็นจริง เนื่องจากผู้ป่วย syndromic cleft lip and palate ส่วนหนึ่งที่อาจเสียชีวิตไปแล้ว หรือไม่สามารถมารับการตรวจกับคณะแพทย์ที่ออกหน่วยได้

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้างนี้ นอกจากจะทำให้ทราบถึงแบบแผนการถ่ายทอดทางพันธุกรรมของโรคปาก
แห้งเพดานโหว่แล้ว เรายังพบความสัมพันธ์ของการเกิดโรคปากแห้งเพดานโหว่ กับการเว้นระยะ
ห่างของการมีบุตร เพื่อให้รูปแบบความสัมพันธ์ดังกล่าวมีความชัดเจนมากขึ้น ควรทำการศึกษาเพิ่ม
เติมโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงวิเคราะห์ นอกจากนี้ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าข้อมูลที่ได้จากการศึกษา
ในครั้งนี้ จะสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการหายีนที่เกี่ยวข้องกับการเกิดโรคปากแห้งเพดาน
โหว่ต่อไปในอนาคต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย